

Der var en Tid, da jeg var meget lille.
(Da jeg var lille.)

1. Der var en Tid, da jeg var meget lille,
Min hele Krop var kun en Alen lang;
Sødt, når jeg denne tænker, Tårer trille,
Og derfor tænker jeg den mangan Gang.
2. Jeg spøged i min ømme Moders Arme,
Og sad til Hest på bedste Faders Knæ,
Og kendte Frygt og Grublen, Sorg og Harmen,
Så lidt som Penge, Græsk, og Galate.
3. Da syntes mig, vor Jord var meget mindre,
Men og tillige meget mindre slem;
Da så jeg Stjernerne som Prikker tindre,
Og ønskede Vinger for at fange dem.
4. Da så jeg Månen ned bag Høyen glide,
Og tænkte: gid jeg var på Højen der!
Så kunde jeg dog rigtig få at vide
Hvoraf, hvor stor, hvor rund, hvor køn den er!
5. Da så jeg undrende Guds Sol at dale
Mod Vesten ned i Havets gyldne Skød,
Og dog om Morgnen tidlig atter male
Den hele Himmelegn i Østen rød.
6. Og tænkte på den nådige Gud Fader,
Som skabte mig, og denne smukke Sol,
Og alle disse Nattens Perlerader,
Som krandse Himmelbuen Pol til Pol.
7. Med barnlig Andagt bad min unge Læbe
Den Bøn, min fromme Moder lærte mig:
O gode Gud! o lad mig altid stræbe,
At vorde viis, og god, og lyde dig!
8. Så bad jeg for min Fader, for min Moder,
Og for min Søster, og den hele By;
Og for ukendte konge og den stodder,
som gik mig krum og sukkende forbi.
9. De svandt, de svandt de blide barndomsdage!
Min Rolighed, min Fryd med dem svandt hen;
Jeg kun Erindringen har nu tilbage:
Gud lad mig aldrig, aldrig tabe den!

Tekst: Jens Baggesen 1764-1826
Melodi: J. A. P. Schulz, 1747-1800